

land (Guldbrandsen). Det er et Spørgsmaal, som maa undersøges og fuldt oplyses, og jeg kan ikke begribe, hvorfor den højtærede Konseilspræsident kan være forbavset over, at dette Spørgsmaal rejses, thi det er enhver sjællandsk Repræsentants Pligt at rejse dette Spørgsmaal, kræve det undersøgt og kræve det besvaret, for de sjællandske Bønder ere i Sandhed ikke i Øjeblikket stillede saaledes, at vi kunne kræve, at de skulle tilbagebetale 1½ Mill. Kr., som ere udleverede til Alberti paa denne Maade og ikke ere komne dem til nogen Nytte.

Men jeg fik ikke noget klart Svar fra Konseilspræsidenten, og jeg ønsker derfor at gentage mit Spørgsmaal: Vil Konseilspræsidenten støtte det af mig fremsatte Krav om, at en saadan Undersøgelse rettes mod ham, for det er mod ham, at den Undersøgelse maa rettes. Det kan ikke være en Undersøgelse, der rettes mod Alberti, det maa være en Undersøgelse, der rettes mod Konseilspræsidenten, og hvor alle hans Motiver og alle de Forhandlinger, han har ført med Embedsmændene i Ministeriet, blive oplyste. Det nytter ikke, at den højtærede Konseilspræsident her staar frem og siger overfor det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), at der er ingen af Embedsmændene i Finansministeriet, der har protesteret imod *Udbetalingen* af disse 1½ Mill. Kr., thi vi have jo i Dag lært, at vi maa meget nøje bemærke de Ord, den højtærede Konseilspræsident udtaler. Vi have i Dag af den højtærede Konseilspræsidents egen Mund faaet en Erklæring om, at han er en Mand, der sætter sine Ord paa Skruer. Han siger nu, at han sagde ikke i forrige Rigsdags-samling god for Alberti; han sagde ikke, at han ingen Indvendinger havde at gøre mod hans Administration, nej, han sagde: Forhandlingerne i dette Ting have ikke givet mig Anledning dertil. Ja, men enhver maatte jo antage, at hvis der havde været noget andet, som havde givet Konseilspræsidenten Anledning dertil, vilde han ikke staaet og udtalt sig, som han gjorde. Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at saaledes taler ikke en Djævel, men saadan taler en Tartuffe. Det er Tartufferi at bære sig saaledes ad.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Ord, som ikke passe i denne Forhandling.

Zahle: At sætte sine Ord paa Skruer, at tale saaledes, at enhver Tilhører maa

faa et helt andet Indtryk af Talen end det, som er Talerens egen Mening, at skjule et Forbehold i en Udtalelse, som ellers bliver fremsat i al Almindelighed, det er ikke en Forhandlingsmetode, som kan nyde nogen Anerkendelse, men det er en Forhandlingsmetode, som vi altsaa nu vide, at den højtærede Konseilspræsident anvender. Af alt, hvad der er blevet oplyst i disse Dage, finder jeg næsten, at dette er det allermest beskæmmende for Konseilspræsidenten, og jeg vil dog bede alle dette Tings Medlemmer herefter nøje lægge Mærke til den højtærede Konseilspræsidents Ord, hvert enkelt Ord, og passe paa, at de ikke blive satte paa Skruer. Det er derfor ogsaa muligt, naar den højtærede Konseilspræsident siger til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), at Embedsmændene i Finansministeriet have ingen Indvendinger gjort mod *Udbetalingen* af de 1½ Million Kroner, at der kan have lydt Advarsler fra Finansministeriets Embedsmænd mod *Stiftelsen* af dette Laan. Det kan jo godt være højst sandsynligt. Hele denne Fremgangsmaade er saa besynderlig, at det havde været i højeste Grad usømmeligt, om Embedsmændene i Finansministeriet ikke havde gjort Indvendinger derimod. Jeg gaar altsaa indtil videre ud fra, at saadanne Indvendinger ere fremkomne, og at den højtærede Konseilspræsident — det har han ved sin Optræden i Dag givet mig Tilladelse til — igen har sat sine Ord paa Skruer, og at de kun betyde: imod *Udbetalingen* blev der ikke gjort Indvendinger. Indvendingerne kunne være fremkomne paa et andet Punkt. Ogsaa dette maa nøje undersøges, det maa vi ogsaa have oplyst.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at det var Kontorchef Bondesen, der havde sendt den urigtige Meddelelse til Nationalbanken. Ja, men jeg maa kræve oplyst, om Kontorchef Bondesen ikke i den Henseende har handlet efter Ordre. Jeg maa kræve paa det nøjagtigste oplyst, hvem det er, der har givet Ordre til, at de 1½ Million Kroner skulde opføres under „Diverse Debitorer“. Thi saaledes som denne Opgørelse er opstillet, er den med et meget mildt Udtryk ganske urigtig. Der staar, at den sjællandske Bondestands Sparekasse skylder Staten ½ Million Kroner. Dette er positivt urigtigt, for den skylder paa det Tidspunkt 2 Millioner Kroner, og dette er en saa betænkkelig Sag, at jeg bestemt maa kræve oplyst, hvem der bærer Ansvar herfor. Jeg vil indtil videre tro, at